

A SZENT SZELLEM KIJELENTÉSE

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2024. február 18.

Szeretném folytatni azt a tanítás sorozatot, amit elkezdtem még december végén. Nem egy sorozatcím alatt szerepelnek ezek az elérhetőségeinken, hanem különálló tanításként, de gyakorlatilag mindegyik a Szent Szellemről szól. Az Ő személyéről, a Vele való kapcsolódásról, a Vele való mélyebb együttélésekről, megismeréséről, úgyhogy a múlt héten a Szent Szellem személye címet kapta a tanítás. A mai alkalomnak a címe *A Szent Szellem kijelentése*.

Kérlek benneteket, hogy lapozzatok velem együtt a János evangélium 15. fejezetére, a 26-os verset szeretném felolvasni, ezzel kezdjük. Jézusnak egy csodálatos mondata ez:

János 15,26.

26. Mikor pedig eljön majd a Vigasztaló, akit én küldök néktek az Atyától, az igazságnak Szelleme, aki az Atyától származik, Ő tesz majd énrolam bizonyosságot.

Ő tesz majd énrolam bizonyosságot. Úgy is hangsúlyozhatnánk, hogy Ő énrolam tesz bizonyosságot. A Szent Szellem énrolam tesz bizonyosságot, mondja Jézus. Ezzel gyakorlatilag egy bizonyos irányt mutatott meg a mi számunkra azzal kapcsolatban, hogy be tudjuk azonosítani a Szellem hangját, hogy a Szent Szellem miről, kiről, mivel kapcsolatban tesz bizonyosságot. A Szent Szellem engem dicsőít majd – mondja Jézus egy másik Igében. Nem az embert magasztalja fel, nem az emberi erőfeszítést, nem az emberi odaszánást, nem az emberi akaratot, hanem Őt magasztalja, és Őt dicsőíti. Úgy hiszem, hogy ha erre számítunk, vagy ezt várjuk el, akkor ezt fogjuk megkapni.

Más oldalról nézve, ha nem várunk el semmit, például, amikor jövünk egy istentiszteleti alkalomra csupán vallásos szokásként és nincs bennünk elvárás, hogy valami történik, hogy a Szent Szellem kijelent valamit, hogy megértünk valamit, vagy ha hagyománytiszteletből, megszokásból, kötelességtudatból vagyunk itt vasárnaponként, vagy bárhol, bármikor istentiszteleti alkalmon, mert úgy megszoktam, mert annyira szeretem a mellettem, mögöttem ülőt, olyan jó hallgatni a pásztor és csak ennyi, a „csak” idézőjelben van, tehát ha nincs igazi elvárásod a Szent Szellemmel kapcsolatban, akkor ezt mind megkapod. Ha semmi az elvárás, akkor ezt a semmit, ezt mind megkapod. Ezért van az, hogy nagyon sokszor a hívők egy gyülekezeti alkalomról úgy mennek haza, úgy mennek el, hogy nem kaptak semmit. Nem biztos, hogy azért, mert a prédikátor rosszul prédikált, vagy nem az Igét prédikálta, vagy nem mondott igazából jó dolgokat, hanem azért, mert a szívünk befogadása, az, hogy milyen talaj a szívünk, az a mi kezünkben van, az rajtunk múlik, tőlünk függ.

Emlékezetembe jön egy régi alkalom, nem tudom, talán 15-20 éve lehetett. Egy konferencia volt ebben a teremben és a magam személyéről beszélve úgy jöttem, hogy ez egy a sok közül, eljövök és részt veszek és se a dicsőítés nem tetszett, se a tanítás nem tetszett, se az üzenet, semmi nem volt jó, mindennel volt valami bajom. Aztán beszélgettem alkalom után a Romániából érkező, nagyon-nagyon messziről ideutazó testvérekkel – egy egész nagy busszal jöttek –, hogy ti hogyan éreztétek magatokat? Az egekig magasztalták, hogy milyen csodálatos, hogy mennyi mindent kaptak, hogy be vannak töltözve, hogy nekik ez most mekkora nagy dolog volt, hogy itt lehetek a gyülekezetben! Micsoda kenet volt dicsőítés alatt, micsoda megértést kaptak a tanításból! – és akkor elszégyelltem magam. Ugyanazon az alkalmon voltunk, én is ugyanazt hallgattam, én is ugyanabban vettem részt, de az ő szívük az egy elváró szív volt, úgy jöttek, hogy ők akarnak valamit kapni itt. Én meg idejárom rendszeresen, lesz, ami lesz. Ha majd meghaladja az én ingerküszöböm a prédikátor, meg a Szent Szellem kiáradása, akkor majd csettintek, ügyes vagy, hú, a húha-faktor elért engem is, és mekkorát mondott a pásztor, micsoda jó kijelentéseket mondott!

De tudod, ha erre vadászunk mindig, hogy legyen valami húha-faktor, ez a hú, hoppá szembesültem valami új csodálatossal, akkor olyan a pásztor, olyan a prédikátor a szemedben, az én szememben, mint egy cirkuszi majom. Virítsál valamit, na, hogy az ingerküszöböm emeljük magasabbra, hogy még többet és még többet, és ilyenkor az emberre nézünk. Az emberre nézünk!

Természetesen a prédikátor, mint akár én is, korlátok között mozog ebben a testben és nem vagyok tökéletes, és bizonyára nagyon sokszor mi magunk vagyunk a Szent Szellem akadályai, de maga a Szent Szellem nincs bekorlátozva rám és a prédikátorra. Te sokkal többet, sokkal mélyebbet kaphatsz, megérthetsz az Igéből, ha a te szíved erre nyitott és kész.

Ezzel szerettem volna kezdeni. Nem tudom, mennyire vagy boldog tőle? Ha arra készülünk, hogy valami történik, hogy valami történhet itt közöttünk, ha arra számítunk, hogy valami jel, valami csoda, vagy valami erő történhet közöttünk, akkor bármi megtörténhet. De nem a jelle és a csodára számítunk, vagy várunk, hanem a Szent Szellemet akarjuk ismerni. Mert nagy probléma a gyülekezeti körökben és talán a mi életünkben is, hogy keressük azokat a jeleket, csodákat, amik megnyilvánulnak, amiket a szemünkkel, fülünkkel látni és hallani tudunk és ezt keressük, nem azt a személyt, aki ez mögött van. Olyan ez, amikor keresem Isten áldásait, hogy gyógyítson meg, hogy töltsen be a szükségemet, elégítse meg a lelkemet és lehetne sorolni, mi mindent várunk és akarunk mi Istentől, de nem Őt keressük, hanem azt a kart, ami ezt oda tudja nekünk adni. Keressük azt, amit Ő nekünk tud szolgáltatni.

Amikor az ember még nagyon fiatal, nagyon gyermek az Úrban, kisgyermek módjára viselkedik és egy kisgyermeknél ez így rendben van, mert éhes a kicsi baba és ordít és nem az anyukáját keresi, hanem azt, amit anyuka adni tud neki. Azt keresi, azt kéri, ami megelégti az ő szükségleteit. De időben el kell, hogy jussunk oda, hogy magát a személyt keressük, magát a Szent Szellemet keressük. Az Úr Jézus valóságos jelenlétét keressük. Úgy hiszem, ha az Ő arcát, az Ő tekintetét, az Ő személyét keressük, akkor meg fogjuk látni, hogy az Ő keze, az Ő karja, az Ő cselekvő ereje az nyitva van előttünk és nyújtja felénk. Ez helyett sokszor pont fordítva próbálunk közeledni Őhöz.

Tehát, ha elvárással vagyunk, hogy valami történik közöttünk és mozdul Ő közöttünk, akkor úgy hiszem, hogy bármi megtörténhet. Bármi jó dolog megtörténhet. Erre szeretnék titeket bátorítani, hogy gerjeszd a szíved, gyere ki a vallásos megszokottságból. Ez már a dicsőítés közben is érzékelhető időnként egy vidám dalnál például, hogy úgy vagyunk itt vasárnap, mint ahogy egész héten éljük az életünket és a dicsőítő csapat kínlódik, erőlködik, hogy valahogy egy kicsit felrázzon, hogy felébredj végre, miközben már ébredten kellene idejönni, úgy gondolom mindnyájunknak. Ne nekünk kelljen itt felébresztgetnünk téged, te legyél az, aki motiválsz minket! Te legyél az, aki arra készíted engem is, a dicsőítőket is, hogy még lelkesebbek legyünk! Természetesen lelkesítjük egymást és ki milyen úton van, ki milyen szinten van, szükségünk van egymásra, de a növekedésnek és az érettségnek az egyik jele az, hogy nem szorulsz állandóan arra, hogy mások felemeljenek, hanem te vagy abban a helyzetben, képességben, erőben, állapotban, hogy fel tudsz másokat emelni. Ez az ember akarsz lenni? Vagy az az ember akarsz lenni, akit állandóan bökdösni kell jobbról-balról, állandóan külső hatások kellene, állandóan vigasztalni, bátorítani kell, mert mindig úgy le vagy törve. Melyik ember szeretnél lenni? Vagy az az ember, aki mindig túlradó örömben van, és képes ezt az örömet átragasztani másokra, akik mellette ülnek, állnak és ilyenek? Dicsőség Istennek!

Úgy hiszem, ha felismerjük a Szent Szellem vezetését, bármely irányú vezetését, akkor a dolgok kezdenek megváltozni körülöttünk. Nemcsak itt vasárnap a gyülekezetben, hanem a hétköznapjainkban is. A Szent Szellem nem csupán azért van itt, hogy ajándékokat osztogasson, ezt csinálja, azt csinálja, amazt csinálja, hanem azért, mert Ő maga az ajándék. Ő maga az ajándék! Mi meg várjuk azt, hogy valamit csináljon, miközben Őt magát kellene keresnünk és várnunk. Ebben nagyon nagy mélységek vannak. A múlt héten elhangzott, talán emlékszel rá, hogy Ő Jézus helyett van itt. Érdekes dolog ez, amikor azt mondjuk, hogy Jézus a szívünkbe költözött, de akkor Jézus a szívünkben van, vagy az Atya jobbján? A Biblia azt írja, hogy ott ül az Atya jobbján, leült a hatalom helyére és uralkodik onnan és közbenjár értünk. A Szent Szellem van a szívünkben. Természetesen mivel a Szent Szellem és Jézus egy és három különálló személy, mégis egy Istenként imádjuk, tiszteljük Őket. A Szent Szellem a szívünkben van, ezáltal Jézus is a szívünkben van, az Atya is a szívünkben van. Ők egyek, mégis külön vannak választva az Igében és ezek a tanítások, amiket most hallasz tőlem, ezek a személyre, a Szent Szellem személyére mutatnak és utalnak.

Ma is szeretnék egy-két dologgal kapcsolatban olyan, talán új információt megosztani veled, amire eddig így még nem gondoltál, hogy Ő hogyan működött, és Ő hogyan működik ma is közöttünk. Úgy kell viszonyulnunk – én úgy hiszem – a Szent Szellemhez, ahogy Jézushoz viszonyulnánk, ha Ő itt lenne testben.

Ha Jézus itt lenne testben, itt állna mellettem, vagy ott állna lent, vagy ott ülne melletted és fogná a kezéd, hogyan viszonyulnál hozzá? Ez egy költői kérdés. Magadban most próbálj választ adni erre. Hogyan viszonyulnál hozzá? Ahogy Őhozzá viszonyulnál tisztelettel, megbecsüléssel, szeretettel, hódolattal, ugyanígy kell viszonyulni a Szent Szellemhez, hisz Jézus a Szent Szellemet saját maga helyett küldte el. Ráadásul mondott egy olyan mondatot, ami kiveri nagyon sok kereszténynél a biztosítékot, hogy jobb, hogy Jézus elmegy, mert ha itt lenne velünk, akkor nekünk – ehhez képest – rosszabb lenne. Ez ezt jelenti. Ha Jézus lenne itt a testben, - ne értsetek félre, és ne fordítsátok ki a szavaimat -, nem Jézus ellen beszélek. Ha Jézus testben lenne itt és nem lenne a Szent Szellem itt úgy, ahogy itt van, akkor az nekünk rosszabb lenne. Jézus azt mondta és ezzel igazat mondott, hogy jobb nektek, hogy én elmegyek, mert így elküldöm nektek a Vigasztalót. Olvasom még egyszer ezt az Igét a 26-os versben, ami nem ennek az Igének a folytatása, egy másik alkalom, amikor Jézus erről beszél:

János 15,26.

26. Mikor pedig eljön majd a Vigasztaló, akit én küldök nektek az Atyától, az igazságnak Szelleme, aki az Atyától származik, Ő tesz majd énrolam bizonytságot.

Ő énrolam tesz majd bizonytságot. Jézus is bizonytságot tett önmagáról, de Ő csak azokra tudta rátenni a kezét, akik fizikailag ott voltak körülötte. Jézus csak azokhoz tudott beszélni, akik látó- és hallótávolságon belül voltak. Amikor Tibériásban volt, nem tudott beszélni a Jeruzsálemben élőkhöz. Amikor átment Jerikón, akkor nem tudott beszélni a galileabeliekhez, csak azokhoz tudott beszélni, csak azokkal tudott foglalkozni, akik ott voltak körülötte. Jézusnak a testben való megjelenése az Ő számára korlátozott volt, mert a testben lekorlátozta magát a fizikai térben és az időben is. Azonban a Szent Szellem nincs lekorlátozva fizikai tér és idő vonatkozásában. Ő jelen van mindenhol. Ezért jobb nekünk, mert ha itt lenne Jézus és szeretnél Tőle kérdezni valamit személyesen és lenne közöttünk húsz ember, aki személyesen kérdést szeretne feltenni Neki és nem csoportosan, akkor sorba kellene állni, hogy sorra kerüljél.

Ez kétezer évvel ezelőtt is így volt. Nem tudott mindig minden ember odamenni, odaférfközni Őhozzá. Ha valaki meg akarta érinteni az Ő ruhája szegélyét, a tömegben át kellett magát verekednie. Nem volt olyan egyszerű dolog. Miért? Azért, mert volt egy fizikai korlát. A Szent Szellemnek nincsenek ilyen korlátai. Gyakorlatilag mondhatjuk azt, hogy Ő mindenkinek rendelkezésére áll. Neked is, nekem is. A személyes kérdéseidet felteheted neki bármikor és bárhol. Lehet, hogy ez egy furcsa kifejezés, így még ezt nem jelentettem ki, de az az igazság, hogy a Szent Szellem egy korlátok nélküli Jézus. A Szent Szellem megnyilvánulása a földön ugyanaz, mint Jézusé, csak korlátok nélkül, mert nem korlátozza a hústest, mint Jézust. Ha így gondolunk Őrá, hogy Ő Jézus Szelleme, aki az Atyától jött elő, Őrá tesz bizonytságot és Ő a Vigasztaló, a pártfogó, akkor kicsit valóságosabb a számunkra Ő. A Szent Szellem nélkül nincs valódi Jézus ismeret. Ahogy a múlt héten is beszéltem erről, a tanítványok látták, hallották, megfogták, érezték Jézus illatát, mégsem ismerték Őt, csak akkor, amikor eljött a Szent Szellem.

Gondolkoztál-e már azon, hogy te nem láttad Jézust, igaz? Láttad Jézust? Én még nem. Megfogtad a kezét? Nagyon kiváltságos dolog az, ha valakinek Jézus megjelenik a testben. Nem túl gyakori dolog ez. Nem láttad Őt. Fizikailag nem hallottad Őt, mint ahogy a tanítványok kétezer évvel ezelőtt hallották. Nem tudtad Őt megérinteni. Nem tudtad a ruhája szegélyét megfogni, nem érzed az illatát. A frissen mosott ruhájának az illatát nem érzed, mégis ismered Őt, nem? Mégis hiszel benne. Hogy lehetséges ez? Miközben ott voltak a tanítványokkal több ezren, akik látták a csodákat, látták a jeleket. Látták a próféciák beteljesedését. Látták azt, hogy a Messiásra vonatkozó jövendölések általa és Őbenne mind beteljesednek, mégsem szerette és tisztelte és imádta Őt mindenki. Azt gondold, ha te látnád, az neked elegendő lenne, de amikor Jézus itt volt a földön, az

sem volt elegendő mindenkinek. A tanítványok sem ismerték úgy Jézust, mint ahogy megismerték akkor, amikor a Szent Szellem kijelentette Őt nekik. Amikor újjászülettek, mert ők voltak azok, akik először születtek újjá a feltámadás után, amit a János evangéliumban olvasunk, hogy Jézus rájuk lehelt és azt mondta, hogy „vegyetek Szent Szellemet”.

Jézus valóságosabb lehet a mi számunkra, mint az, akit látsz. Jézus valóságosabb lehet a számodra, mint az, aki melletted, vagy mögötted ül a gyülekezetben. Jézus valóságosabb lehet a számunkra a szomszédnál, bárkinél valóságosabb lehet, de csak és kizárólag a Szent Szellem által. Az Ő kijelentése és kijelentései által. Nem volt valóságos a tanítványoknak Jézus csupán az öt érzékszerv alapján. Hittek Őbenne, elfogadták Őt valamilyen mértékben, de az a fajta megismerés, amiről én ma beszélek, az a fajta felismerés, hogy bármit hajlandóak voltak hátrahagyni és odaadni érte akkor, amikor nem látták Őt, ez akkor jött el, amikor eljött a Szent Szellem. Szellemi megismerésre csak a Szent Szellem által vagyunk képesek.

Péter azt mondta, hogy képes még a börtönbe is elmenni. Képes vagyok arra is, hogy halálra adjam saját magamat érted! Ezt a kijelentést milyen megtapasztalások alapján mondta Péter? Az alapján, amit látott, az alapján, amit hallott, amit fogott, érzett, tapintott. Az érzékszervei alapján jelentette ezt ki. Mindenki ismeri a történetet. Mi történt pár órával később? Megtagadta úgy, hogy ő látta Jézust. Együtt volt Vele éveket és mégis, egyik pillanatról másikra az érzéki ismeretből fakadó tudás és ismeret elpárolgott. Elfelejtette, nem emlékezett arra, hogy milyen csodákat tett, hogy az a Jézus a vízen járt, hogy az a Jézus föltámasztotta Lázárt a halálból. Az a Jézus azt mondta nekem, hogy vessem ki a hálót a másik oldalon, és hatalmas aratásom lett belőle, sok halat fogtam. Elfelejtett mindent és letagadta. Egy igehely azt mondja, hogy átkozódva, szitkozódva tagadta meg Őt. Hogy lehet ez? Olvassuk el az Igét, nehogy azt gondold, hogy ezt magamtól találtam ki.

Lukács 22,31–33.

31. Monda pedig az Úr: Simon! Simon! Ímé, a sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát;

32. De én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzon a te hited: te azért idővel megtérvén, a te atyádfiait erősítsd.

33. Ő pedig monda néki: Uram, teveled kész vagyok mind tömlőcre, mind halálra menni!

Amikor itt vagyunk istentiszteleti alkalmon, amikor hallunk egy jó tanítást, hallunk egy jó üzenetet, vagy van egy mély benyomásunk, ami megérinti az elménket, a lelkünket, a teljes valónkat, úgy érezzük és úgy beleborzongunk, hogy úgy felszívtam ma magam, tele vagyok. Az edényem csordultig van, bármire képes vagyok! Eltelik pár nap, pár hét és ez valahogy elkopott. Valahogy ez a lelkesedés alább hagyott. Valahogy ez a „mindenre képes vagyok érted, én halálra adom magam érted” mentalitás nála pár óra múlva szertefoszlott. Ugyanebben a fejezetben, az 54-es verstől olvasom az Igét.

Lukács 22,54–60.

54. Megfogván azért Őt, elvezeték, és elvitték a főpap házába. Péter pedig követi vala távol.

55. És mikor tüzet gerjesztettek az udvar közepén, és ők együtt leültek, Péter is leült övelük.

56. És meglátván őt egy szolgálóleány, amint a tűznél ült, szeméit reávetvén, monda: Ez is Övele volt!

57. Ő pedig megtagadá Őt, mondván: Asszony, nem ismerem Őt!

58. És egy kevéssel azután más látván őt monda: Te is azok közül való vagy! Péter pedig monda: Ember, nem vagyok!

59. És úgy egy óra múlva másvalaki erősíté, mondván: Bizony ez is vele volt: mert Galileából való is.

60. Monda pedig Péter: Ember, nem tudom, mit mondasz! És azonnal, mikor ő még beszélt, megszólalt a kakas.

Az a fránya kakas! Elkezdett kukorékolni. De tudod, hogy nem a kakas hibája. Ha Jézus itt lenne fizikailag, ha láthatnád, meg tudnád Őt fogni, megjelenne, átmenne itt közöttünk. Hallhatnád Őt, megérinthetnéd Őt. Akkor utána a jövő héten, egy hét múlva, egy év múlva, letagadnád, hogy Őt

láttad itt? Á nem, nem, dehogy tagadnám! Nem! Mondod ezt most. Amikor a háborús, meg harmadik világháborús helyzet lenne, ez egy fiktív dolog, értsétek ezt zárójelben, vagy jönne egy gengszter, vagy egy bűnöző, vagy egy megszállott démonikus bárki, odatartaná a jéghideg fegyvert a homlokodhoz és azt mondaná, hogy láttad, vagy nem láttad? Ha azt mondod, nem láttad, élve maradsz. Ha azt mondod, hogy láttad, akkor a golyó átmegy a jobb oldalról a baloldalra és te itt meghalsz. Akkor mit mondanál?

Ha olyan megértésünk van Jézusról és az Ő személyéről, ami Péternek volt itt még a kereszt előtt, akkor nagyon könnyen mondhatnánk mi is azt, hogy mentsük az életünket. Nem, nem, nem! Mi ez itt most? Hát ez csak egy mondat! Isten azt akarja, hogy éljek, hogyan tegyek róla bizonyosságot, ha meghalok? De amikor eljött a Szent Szellem, akkor az a félős Péter, az a gyáva Péter, az a hirtelen indulatú Péter hirtelen olyan megértést kapott, amivel kiállt azok elé, akik Jézust keresztre küldték és bátran prédikált és hirdette azt, amit megértett Jézusról a Szent Szellem által, még az élete sem volt drága számára és így volt ezzel az összes tanítvány.

A Szent Szellem ilyen különbséget hoz. Ő azt mondta volna ebben az esetben, hogy hát húzd meg azt a ravaszt, nem érdekel most már, találkozom az Atyával. Nem a felelőtlenségről beszélek, nem a nagyazolásról, nem nagy szavakat puffogatunk, nem fogunk ilyen helyzetbe kerülni nagy valószínűséggel egyikünk sem. Bár nem tudom, mit hoz a jövő, mit hoz a holnap, mi lesz öt, tíz, húsz év múlva. Nem tudom, de azt tudom, hogy amikor az embernek felületes ismerete van, érzéki ismerete van, akkor nagyon könnyen az inába száll a bátorság. De amikor Szellem általi ismeretünk, kinyilatkoztatott ismeretünk van, akkor tényleg átugrunk a kőfalon! Akkor tényleg nem számít az emberek véleménye, akkor tényleg nem szégyelljük, akkor tényleg bátorsággal teszünk bizonyosságot, akkor tényleg nem csak itt vasárnap vagyok keresztény, hanem a hét minden napján keresztény vagyok és vállalom azt, hogy kiben hiszek, ha valóban a Szent Szellem kijelentése van bennem.

Erről szeretnék ma beszélni, hogy a kettő között különbség van. Rengeteg hívó, Istent szerető ember jár gyülekezetbe, közösségbe, akik újjászülettek, de a kijelentés Jézusról nagyon csekély a szívükben. A megértés, a mélység, a felismerés az Ő személyéről, hogy ki is Ő valójában, nagyon minimális és azonnal elfelejtik, nemhogy egy fegyveres támadás alkalmával. Ha jön egy nagy csekk, jön egy influenzajárvány, jön egy gonosz Facebook bejegyzés, aki csúnyát mond rólunk és már elfelejtjük azt, hogy Jézustól mit kaptunk és, hogy ki és mi Ő nekünk. Már is elfelejtjük és egyből az aggodás, a félelem, a kilátástalanság érzés, jaj az infláció és jaj az orvos mit mondott, és elfelejtünk mindent. Miért? Mert az érzéki ismeret könnyen felejt. A szellemi ismeret viszont olyan, hogy beteljesedik, amit Jézus mondott, hogy a Szent Szellem emlékeztetetekbe hozza mindazt, amit mondtam nektek.

Az embernek az agya véges. Egy csomó mindent le kell írni, hogy emlékeztetünkbe jöjjön. Nem azért, mert buták vagyunk, nem azért, mert feledékenyek vagyunk. Van, akinek jobb a képessége ebben, van, akinek kevésbé. De hányan vagyunk, akik elfelejtettünk dolgokat már? Miért? Mert az elménk ilyen. De amikor a Szent Szellem emlékeztet valamire, lehet, hogy eltelhet öt, tíz, húsz, ötven év. Gondolj bele! Az evangéliumok, a levelek mikor íródtak? Jézus után harminc, negyven, ötven évvel és akik leírták, emlékeztek arra, amit Jézus mondott. Honnan emlékeztek? Olyan jó volt az emlékezőképességük az agyukban, a fejükben? Volt egy ilyen képességük, hogy vissza tudták az agyukban pörgetni a videót és akkor visszaemlékeztek? Nem. A Szent Szellem emlékeztette őket arra, hogy mi történt és hogyan történt. Tudod, évek elteltével sok minden kiszínesedik, sok minden eldeformálódik, a keserű emlékek meg tudnak szépülni, a szép emlékek el tudnak fakulni és csúnyává válhatnak és az ember elméjében ezek a múltbeli dolgok, amik tíz, húsz, ötven évvel ezelőtt voltak, nem annyira élesek már, de a Szent Szellemtől való kijelentés Jézusról az olyan tūpontos és világos, mintha most történt volna, tegnap, vagy ma reggel, amit Ő mutat nekem.

Ha hallanád a mennyei hangot, amit Péter is hallott ott a hegynél: Ez az én szerelmes Fiam, a kiben gyönyörködöm, Őreá figyelmezzetek! Nem tudom, milyen hang volt ez, de bizonyára egy más orgánumú hang, mint az enyém. Ha hallanád a fizikai füleiddel ezt a hangot és látnád a szemekkel, hogy Jézusnak megváltozik az arca, a haja, a ruhája és tündököl és látnád a szemekkel

Mózes, látnád a szemeiddel Illést, letagadnád-e, hogy láttad őket, hogy ismered őket? Nem? De könnyen odavágjuk, hogy nem!

Érzéki ismeret alapján Péter ezt mind eldobta. Ezt mind eldobta. Jézus tudta, meg is mutatta ezt neki előre. Az érzéki ismeret nem rossz dolog, nem rossz dolog az intellektus, nem rossz dolog, ha oda-vissza tudod a bibliai Igéket idézni. Ezek nagyon jó dolgok. Bár olyan memóriám lenne, mint egy-két lexikális tudású embernek. Dolgozok rajta, úton vagyok, de önmagában ez nem elegendő. Péternek sem volt elegendő. Jánosnak sem, meg Tamásnak sem, meg senkinek sem. Szükség van a Szent Szellemre. Jézusról valódi kijelentés csak a Szellem által lehetséges. Amikor eljött a Szent Szellem, a tanítványok szemében akkor világosodott meg sok minden Jézussal kapcsolatban. Nem volt elegendő a fizikai kontaktus úgy, hogy évekig voltak ők nagyon szoros közösségben egymással és mégsem volt az elegendő. Mi meg azt mondjuk, ha egyszer látnám Jézust, ha beszélhetnék vele! Ez nem rossz dolog, ha látod Őt és beszélsz vele, de önmagában ez nem elegendő.

Ha találkozol vele, ha hallod Őt, szükség van a Szent Szellem kijelentésére. Mert igazi, valódi kijelentést Jézusról csak a Szent Szellem tud adni. A Szent Szellem. Lehetne még sorolni itt és semmiképpen nem Péteren akarom elverni a port, mert ő egy nagyon jó példa a mi szemünkben arra, hogy ez hogyan működik. Ő látta Lázárt kijönni a sírból, látta a szemével ott a tömeget, látta a síró embereket, látta, hogy micsoda megdöbbentő csoda volt ez. Mindezt látta és nagyon-nagyon mély benyomást tett rá. Olyan mély benyomást, hogy azt mondta, hogy Jézus, én hajlandó vagyok és kész vagyok börtönbe is menni, sőt meg is halok érted, ha kell! De önmagában ez nem elegendő.

Mennyire nagyon szükségünk van a Szent Szellem kijelentésére! Mennyire, mennyire nagyon! Tudod, ahogy mondtam az elején, nagyon nagy baj van abban, hogy az emberek jeleket és csodákat keresnek és nem a Szent Szellemet. A jeleket meg a csodákat. Ugyanezt akarták a zsidók, a farizeusok: mutass nekünk jeleket, mutass nekünk csodákat! – mondták ezt, miután Jézus már egy csomó jelet meg csodát tett. Valahogy ez nem is fér bele az én agyamba, hogy hogy lehet az ember ennyire vak. Hát ott van, egy csomót mutattam már! Még akarsz? Jézus azt mondta, hogy nem adatik más jel ennek a nemzetiségnek, csak a Jónás-féle jel. Aki a külsőségeket keresi, aki csak az erő megnyilvánulását keresi az erő személye nélkül, az lehet, hogy lát dolgokat – eddig is láttunk már mindannyian dolgokat –, de önmagában ez nem megtartó erejű hosszútávon. Ez elvisz minket, ez egy lendületet adhat nekünk, egy frissességet, egy megerősítést adhat nekünk. Ez egy szükséges dolog, Isten ezt így rendelte és így akarta, hogy ezeket mi lássuk, tapasztaljuk, de önmagában ez nem egy olyan dolog, ami nagyon messzire el tud minket vinni.

Hány és hány embert láttunk, aki látott jeleket és csodákat, utána pedig lázadóvá vált? Hány és hány embert láttunk, akiket segítettünk, támogattunk, utána pedig elfelejtették és ellenünk fordultak? Hány és hány embert láttunk mi is? Ez ugyanez csak kicsiben és máshogyan értelmezve. Tudod egyébként is jellemző a hűtlenségre az, hogy rendkívül feledékeny. A hűtlen ember egyenlő feledékeny ember. Elfelejteti azt, hogy mit ígért, elfelejteti azt, hogy milyen fogadalmat tett, akár egy házasságban, elfelejteti azt, hogy az a másik mit tett érte, hogy mi mindent kapott, mennyire sok szép dolog történt és így válik az ember hűtlenné és lázadóvá. Ne váljunk ilyenekké!

Azt mondjuk, hogy pünkösd napján jött el a Szent Szellem, de igazából ez nem pontos megfogalmazás így. Bár az Ige is írja és nem akarok itt ellentétbe kerülni önmagammal, de gondoljuk át még egyszer azt, hogy mi jött el pünkösdkor. Igazából nem a Szent Szellem jött el, hanem a Szent Szellem ereje, mert a Szent Szellem már előtte is jelen volt a földön, itt volt. Csak a mindenkire elható ereje, a lehetőség, az jött el pünkösdkor. Hisz galamb formájában szállt le a Jordánnál Jézusra, amikor kezdte a szolgálatát.

Jézus a Szent Szellemtől felkenetve tette a csodáit. Jézus a Szent Szellem kenete által végzett el minden egyes dolgot, ami a próféciaák beteljesítését illeti. A Szent Szellem által felkenve tette ezt. Amikor adott hatalmat a tanítványoknak, hogy menjetek és kígyókat és skorpiókat tapossatok, imádkozzatok a betegekért és démonokat űzzetek, mint egy ilyen előzetes, egy kis bemutató, megkapjátok ezt előre. A tanítványok elmentek és kinek az ereje által végezték el ezeket a munkákat ott, Jézus ideje alatt, szolgálata alatt? A Szent Szellem ereje által. Tehát a Szent Szellem itt volt. A

Szent Szellem volt, aki föltámasztotta Jézust a halálból. Aztán elment, vagy eltűnt és újra visszajött pünkösdkor? Nem, Ő jelen volt, de az erő és a kijelentés, amit Ő hozott pünkösdkor, az előtte nem volt jelen senkinek úgy, mint ahogy akkor megjelent.

Az ószövetségben a királyok, papok, próféták tudtak valamilyen módon a Szent Szellemen keresztül Istennel kapcsolatba lépni. Ők hallottak Istentől. Az átlagembernek nem volt erre lehetősége. Amikor a prófécia elhangzott, hogy jönnek idők, amikor majd mindenkire leszáll a Szent Szellem, legalábbis mindenkinek lehetősége lesz Őt befogadni, akkor ezt az emberek nem értették az ószövetségi idő alatt, hogy hogyan lehetséges ez. Eddig is el kellett menni évszázadok óta a paphoz, meg a királyhoz, meg a prófétához. El kellett hívni a prófétát, hogy mondja már meg, hogy mit akar Isten mondani nekem. Eljön az idő, amikor én meg tudom hallani Istentől, hogy mit akar tőlem és mit akar velem? Ezt nem tudták befogadni az emberek, de Péter a pünkösti prédikációjában ezt mondja. Lapozzunk oda az Apostolok cselekedeteiben, ott van a legelején, a második fejezetben a 16-os verstől olvasom. Amikor imádkoznak nyelveken, betöltekeznek, sokan azt hiszik, hogy ők részegek, megbolondultak, akkor Péter a beszédében ezt mondja a 16-os verstől:

Apostolok cselekedetei 2,16–21.

16. Hanem ez az, ami megmondattott Jóel prófétától:

17. És léssen az utolsó napokban, ezt mondja az Isten, kitöltök az én Szellememből minden testre: és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok, és a ti ifjaitok látásokat látnak, és a ti véneitek álmokat álmodnak.

18. És éppen az én szolgálóimra és az én szolgálóleányaimra is kitöltök azokban a napokban az én Szellememből, és prófétálnak.

19. És csodákat teszek az égből odafenn, és jeleket a földön idelelni, vért, tüzet és füstnek gőzölgését.

20. A nap sötétséggé változik, és a hold vérré, minek előtte eljön az Úrnak ama nagy és fényes napja.

21. És léssen, hogy mindaz, aki az Úrnak nevét segítségül hívja, megtartatik.

Nem olvasom végig, mert nem ez a mai üzenetnek a fő, központi témája, de nagyon-nagyon tanulságos ezt a pár mondatot tanulmányozni, amit Péter itt mond. Ő ezt nem a saját intellektusából mondta el. Nem a saját szónoki képességeiből mondta el, hanem a Szent Szellemmel felkenve mondta el. Ha elolvasod, akkor azt mondod, hogy ez végtelenül egyszerű beszéd. Nem volt ebben semmi olyan teológiai okfejtés, ami meg lett volna csűrve-csavarva, ami nagyon különleges dolgot mondott volna el. Egyszerűen mondta el Péter a Szent Szellem által. És mi lett az eredménye? Mintegy háromezer ember döntött Jézus mellett. Azok az emberek, akik pár héttel korábban Jézust a keresztre küldték és azt akarták, hogy inkább az a Barabás, az meneküljön meg! Ezt hozza a Szent Szellem kijelentése, ezt hozza a Szellemmel való felkenetés, ezt hozza az erőmegnyilvánulás, hogy hatást tudsz gyakorolni, hogy igazi hatás lesz abban, amit mondasz, hogy nem csak meleglevegő puffogatás az, nem hangzatos betanult mondatokat mond az ember, hanem egyszerű szavak, de annak mély súlya van, ami úgy odaüt az ember szívébe és azt mondja, hogy igen, ez az ember igazat mond!

Tudod, amikor én legelőször egy Jim Sanders alkalmon voltam, semmire nem emlékszem abból, hogy mi hangzott el. Egy dolog volt, amire a mai napig tisztán világosan emlékszem, hogy az, amit hallok, az igazság. Amit mond az az ember, az az igazság. Nekem, aki egy katolikus vallású háttérből jövök, néha jártam templomba, szokásos ceremóniák stb. bementem egy olyan közegbe, ahol felemelt kézzel imádkoznak és csörgőznek a fiatalok és minden máshogy zajlik. Mindez ráadásul egy sportcsarnokban, iszonyú melegben, nem egy cicomás templomban, és imádkoznak az emberekért, akik eldőlnek. Semmiről nem tudtam igazából. Hova kerültem? Nem értettem semmit, de belül tudtam, hogy amit az az ember mond, az igazság. Ez azért lehetséges, mert amit az az ember mondott, aki egyébként Jim Sanders volt, a Szent Szellem által mondta. A Szent Szellem kijelentése által mondta azt nekem és az szíven ütött, megragadott és azóta sem engedett el. Jövőre lesz harminc éve. Jól megöregedtem, mi?

Lépünk tovább, mert különben nem fejezem be. Az Apostolok cselekedeteire lapozzunk. El-mélkedhetünk, gondolkozhatunk azon, hogy akkor hogy is volt itt a korai időszakban? Nekünk kétezer év távlatából már nincs lehetőségünk arra, hogy a kereszttől is legyünk, a kereszttől közvetlen másnapján is ott legyünk, meg egy héttel, meg ötven nappal is ott legyünk azokban az időkben. Ezt így nem nagyon tudjuk, mert mi most születünk a huszadik században, de van, aki a huszonegyedikben már, mert fiatal.

De gondoljuk végig, hogy amikor Jézus elragadtatott a mennybe, mi történt. Jézus feltámadt a halálból, negyven napig a tanítványokkal volt és negyven napig Isten királyságáról beszélt nekik, ezt írja az Apostolok cselekedetei első pár igeverse. Utána Péter mond valamit. Nagyon érdekes, hogy mond dolgokat, mégpedig úgy, hogy érti is, amit mond. Nem úgy mondja, mint ahogy előzőleg, hogy én börtönbe is megyek meg meghalok érted, meg bármire képes vagyok érted, hanem kijelentésből mondja. Akkor ő már újjászületett volt. Figyelj, olvasom:

Apostolok cselekedetei 1,14–21.

14. Ezek mindnyájan egy szívvel lélekkel foglalatosak valának az imádkozásban és a könyörgésben, az asszonyokkal és Máriával, Jézusnak anyjával és az Ő atyjafiaival együtt.

15. És azokban a napokban felkelvén Péter a tanítványok között, vala pedig ott együtt mintegy százhusz főnyi sokaság, monda:

16. Atyámfiak, férfiak, szükség volt betelni annak az Írásnak, melyet megjövendölt a Szent Szellem Dávid szája által Júdás felől, aki vezetőjük lett azoknak, akik elfogták Jézust.

17. Mert miközétek számláltattott, és elnyerte ennek a szolgálatnak az osztályrészét.

18. Ez hát mezőt szerze hamisságának béréből; és alázuhánván, elhasadt középen, és minden belső része kiomlott.

19. És ez tudtukra lett mindazoknak, kik Jeruzsálemben lakoznak; úgyhogy az a mező tulajdon nyelvükön Akeldamának, azaz Vérmezőnek neveztetett el.

20. Mert meg van írva a Zsoltárok könyvében: Legyen az ő lakóhelye pusztá, és ne legyen lakó abban. És: Az ő püspökségét más vegye el.

21. Szükség azért, hogy azok közül a férfiak közül, akik velünk együtt jártak minden időben, míg az Úr Jézus közöttünk járt-kelt,

Látod-e itt azt, hogy itt Péter, még a pünkösöd napja előtt vagyunk, de mégis kijelentésből beszél, megértésből beszél arról, hogy mi történt Júdással, hogy elárulta Jézust és felakasztotta magát. A Zsoltárokból idézi, ahogy a kötél lengett és ahogy lezuhant a teste, a belei a földre hullottak. Azt is mondja, hogy kell helyette válasszunk valakit. Fejből mondja? Nem hiszem, a Szellem általi kijelentésből mondja.

Tudod ez az a pont, ez az a hely, amire minden egyes hívő képes, hogy a Szellem kijelentésében, bölcsességében járjon, amikor újjászületett, de itt még az erő nem volt ott rajta. Azt látjuk itt, hogy az Írás gyakorlatilag életre kelt számára, az erő azonban pünkösödkor jött el. Mindenki ismeri az Igét az 1János 2-ből a 20-as vers:

1János 2,20. 27.

20. És néktek kenetek van a Szenttől, és mindent tudtok.

27. És az a kenet, amelyet ti kaptatok tőle, bennetek marad, és így nincs szükségetek arra, hogy valaki tanítson titeket; hanem amint az a kenet megtanít titeket mindenre, úgy igaz is az, és nem hazugság, és amiként megtanított titeket, úgy maradjatok Őbenne.

Ez az a megtartó kenet, ez az a megtartó szellemi jelenlét, ami az újjászületés által velünk megtörténik. Ez nekünk van. Ez neked van. Ez a te személyes épülésedre, személyes bölcsességedre, életviteledre van. Arra van, hogy tudd jól élni az életedet Krisztusban, meg tudd ismerni, hogy ki vagy te Őbenne, hogy birtokba tudd venni az áldásaidat, az örökségedet Krisztusban. Ez van neked.

De tovább kell lépni egy olyan helyre, ami pünkösödkor jött el, hogy erővel legyél felruházva, hogy ne csak magadra tudjál gondolni és ne csak ezzel a magadnak való erővel próbálj mások felé szolgálni, hanem legyen egy erő rajtad, ami direkt azért adatott, hogy mások felé szolgálj vele. Ez a

Szent Szellem keresztségnek a lényege. Az nem csupán azért adatott, hogy neked még több és még jobb legyen, hanem azért, hogy Isten tudjon téged jobban használni mások felé.

Az erő kenete a mások felé való szolgálathoz van. Péter későbbi bátorsága, a pünkösdi utáni bátorsága emiatt volt. Nem a saját emberi képességeire vagy emberi nagyságára utal az, hogy kiállt a jeruzsálemi templom lépcsőjére és bátran prédikált. Nem az emberi nagyságából fakadt. Ha az emberi nagysága elegendő lett volna, akkor képes lett volna arra is, hogy ne tagadja meg Jézust azon a bizonyos hajnalon. Az emberi nagyság egy jó dolog és az emberi erőfeszítés is, nem akarom ezt leminősíteni, de nem minden. Nem is kellene arra nagyon támaszkodnunk. Sokkal jobb nekünk is, meg az Úrnak is, ha Őrá támaszkodunk.

Mindenki ismeri a nagy missziós parancsot, ugye? Tudjátok fejből idézni, hogy elmenvén e széles világra hirdessétek az Evangéliumot minden teremtsnek. Ugye, mindenki tudja fejből. Ezért is jöttök mindannyian jövő héten szombaton az evangelizációs workshop nevezetű alkalmunkra, mert tudod, hogy ez van. Azonban, ahogy tanulmányoztam ezt a részt és milliószor, plusz még egyszer hallottuk ezt az igeverset rengeteg embertől, azonban én még soha-soha ezt az idézetet nem hallottam úgy idézni senkitől sem, hogy az egész teljességében lett volna idézve. Soha! Mert ez nem erről szól! Ennek van egy eleje. Én ezt még soha senkitől nem hallottam és ledöbbsentem, amikor ezzel szembesültem. Azt gondoljuk, hogy Jézus ezt mondta, de Jézus nem ezt mondta, hanem mondott valamit és csak utána mondta ezt. Ezt megnézzük most a Márk evangélium 16. fejezetében. Ledöbbsentem, hogy ez a mondat nem így hangzik. A mi Károli Bibliánkban itt van felül a Márk 16-ban baloldalt, hogy elmenvén e széles világra és mindig ezt a részt olvassuk itt, de itt van valami előtte. Figyelj, nagyon érdekes!

Márk 16,14–17.

14. Azután, mikor asztalnál ülnek vala, megjelenék magának a tizenegynek, és szemükre hányta az ő hitelenségüket és keményszívűségüket, hogy azoknak, akik Őt feltámadva látták, nem hittek,

15. És monda nékik: Elmenvén e széles világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtsnek.

16. Aki hiszen és megkeresztelkedik, üdvözülni; aki pedig nem hiszen, elkárhozik.

17. Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak.

Ismerjük az Igét, fejből. Látod-e itt ezt? Van itt egy szemrehányás! A görögben ez a szemrehányás szó, megnéztem, hát nem olyan finom kifejezés. Gyakorlatilag ez egy szidalmazást jelent. Tehát jön Jézus, leülnek az asztalhoz és jól megszidja őket. El tudod ezt képzelni? Hú, de kis cukik vagytok! Olyan kár, hogy nem hittetek azoknak, akik azt mondták, hogy én feltámadtam, jaj, de bánom ezt! Nem! Megszidja őket! Hitetlenek vagytok! Keményszívűek vagytok, nem hittetek azoknak, akik hozták a hírt, hogy én feltámadtam. Elmenvén a széles világra hirdessétek az Evangéliumot minden teremtsnek. Nekem ez így a test szerint logikátlan, de amikor valaki ezt hitben teszi, mint Jézus, akkor teljesen logikus. Mert Jézus a teljes képet látja. Én, ha valakiben csalódok, ha valakit le kell szidni, ha valakit meg kell dorgálni, ha valakinek oda kell csapni a körmére, akkor azt mondom, hogy benned csalódtam, rád nem sok mindent bízok ezután. Jézus mit csinál? Pont az ellenkezőjét, a nagy missziós parancsot azután adja, hogy jól leszidta őket, hogy nem hittetek én-bennem, keményszívűek vagytok, ezért hát, mivelhogy nekem hitem van bennetek, nekem hitem van abban, hogy jön a Szent Szellem és Ő általa mindenre képesek vagytok, menjetek és hirdessétek az Evangéliumot minden teremtsnek. Halleluja! Ő így néz rád! Így néz rám! Még ha keményszívűnek, vagy hitetlennek, vagy nyomorultnak érezzük is magunkat, Ő akkor is hittel szól hozzánk.

Számomra ez nagyon-nagyon üdítő volt, amikor ezt megláttam. Mert Ő látja a teljes képet, tudja, hogy a Szent Szellem a segítő. Az a helyzet, hogy a János evangélium 17-ben Jézus maga személyesen imádkozott a tanítványokért az Atyához. Ő maga személyesen imádkozott az Atyához azokért is, akik majd a tanítványok szavára hallgatnak, azaz érted is. Mert a tanítvány tanítványának a tanítványának a

tanítványa kétezer év után, ide jutottunk, te is benne vagy ebben. Jézus személyesen imádkozott érted, amikor a földön járt. Halleluja! Mi bajunk lehet, ha Jézus imádkozott értünk személyesen?

1Korinthus 2,9–13.

9. Hanem, amint meg van írva: Amiket szem nem látott, fül nem hallott, és embernek szíve meg se gondolt, amiket Isten készített az Őt szeretőknek.

10. Nekünk azonban az Isten kijelentette az Ő Szelleme által: mert a Szellem mindeneket vizsgál, még az Istennek mélységeit is.

Látod-e, hogy itt szinte minden múlt időben van? 9. vers: Amiket szem nem látott, fül nem hallott, embernek szíve meg se gondolt, amit Isten készített az Őt szeretőknek. Nekünk azonban Isten kijelentette az Ő Szelleme által – ez itt mind múlt idő – mert a Szent Szellem mindeneket vizsgál – jelen idő –, még az Istennek mélységeit is. Tehát nem vizsgált a Szent Szellem dolgokat, nem kutatta, nem tanulmányozta, nem csak kinyilatkoztatta valamikor, hanem Ő ezt most is végzi. A Szellem jelen időben mindeneket vizsgál, még az Istennek mélységeit is. Ez jelen idő és ez most van. Örökké végzi és folytatja is Isten mélységeinek a kutatását.

11a. Mert kicsoda tudja az emberek közül az ember dolgait, hanemha az embernek szelleme, amely őbenne van?

Ha nézzük az optimális esetet, ki az, aki téged a legjobban ismer az emberek közül? Te ismered saját magadat a legjobban. Optimális esetben. Te ismered magadat. Az emberek úgy ismernek téged kívülről, hogy azt ítélik meg, hogy hogyan viselkedsz, hogyan nézel ki, miket beszélsz, miket cselekedtél és ez alapján ismernek meg téged. De a belső indítékaidat, a belső szándékaidat csak te magad ismered. Vannak speciális esetek, amikor ez nem így van, mert kívülről jobban meg lehet ismerni bizonyos embereket, akik megtévesztésben vannak. Mert ők úgy gondolják, hogy amit csinálnak, az jó, de kívülről teljesen egyértelmű, hogy megtévesztett állapotban vannak és nem jó az, amit csinálnak. Természetesen Isten még nálad is jobban ismer. Tehát te sem ismered mindent magadról, a legmélyebb indulataidat, a legmélyebb gondolataidat, szándékaidat, a legbensőbb dolgaidat, hogy mennyire van benned valóságosan jelen az, hogy szereted és tiszteled és imárod Jézust. Sokszor ez akkor derül ki, amikor jön egy nehézség, egy probléma, egy kudarc, egy fájdalom, egy hullámvölgy, akkor kiderül, hogy mennyire van bizodalmad Őbenne. Akkor is, ha most azt mondod, hát hogyne bíznék benne, mindig mindenkor bízom benne! Az első kis akadály ezt megpróbálja megkérdőjelezni benned, hogy ez a bizalom mennyire valós és akkor majd megismered magad. De Isten azt is tudja.

A lényeg, itt ezt mondja az igevers, hogy mert kicsoda tudja az emberek közül az ember dolgait, hanem ha az embernek szelleme, amely őbenne van. Tehát te ismered önmagadat. Úgy hiszem, hogy az embernek erőfeszítéseket kell tenni, tudatosan kell azon dolgoznia, hogy minél jobban megismerje önmagát, őszintén. Nem egy olyan képet kell kialakítanunk magunkról, amely egy idea, amihez szabjuk magunkat, hogy milyen vagyok én. Természetesen Krisztusban nekünk látnunk kell azt, hogy tökéletesek vagyunk, de ez Őbenne van. Nem vagyunk rajta kívül, hanem Őbenne vagyunk megigazultak, gyógyultak és lehetne sorolni a sok-sok áldást, ami beteljesedett rajtunk és bennünk és felettünk.

De az embernek tisztában kell lennie az esetleges hirtelen indulatával, az arroganciájával, a kevélységével, a tehetségeivel, az értékeivel, a hiányosságaival. Ezt is ismerned kell! Nem mondhatod azt, hogy én tökéletes vagyok minden szinten, nekem semmi hiányosságom nincs. Egy dolog hiányzik belőlem, a hiba. Ez viccnek jó, persze. Krisztusban, akik vagyunk, Őhöz szabjuk magunkat, Őhöz igazítjuk a lelkünket, Őhöz igazítjuk a testünket, de hogy milyenek vagyunk igazából, erről szól ez az igevers. De olvasom tovább, illetve olvasom az egészet még egyszer egyben.

11. Mert kicsoda tudja az emberek közül az ember dolgait, hanemha az embernek szelleme, amely őbenne van? Azonképpen az Isten dolgait sem ismeri senki, hanemha az Istennek Szelleme.

Ahogy te ismered magad, az lehet, hogy időnként nem annyira pontos, nem annyira világos, de ahogy Isten Szelleme ismeri Isten dolgait, az Ő szándékait, az Ő akaratát, az Ő szíve vágyát, az Ő

örömét, az Ő háláját, az Ő minden dolgát és hatalmát, az tökéletes ismeret. Tehát ha a Szent Szellem ismeri Istent és mi meg akarjuk ismerni Istent, akkor kitől kérünk tanácsot és ismeretet Istennel kapcsolatban? A Szent Szellemtől! Ő ezért is adatott, ezért is küldetett. Az első igevers, amivel kezdtük az elején, és ami a tanítás központi üzenete, a Szent Szellem kijelentése, hogy Ő tesz majd énrolam bizonyosságot. Ő jelent ki majd engem nektek. Ő az, aki kinyilatkoztat engem nektek. Ő az Atyának a Szelleme, az Atyától jött ki. Ő az, akire szükséged van. A Szent Szellem által való megismerés, amire nekünk szükségünk van.

12. Mi pedig nem e világnak szellemét vettük, hanem az Istenből való Szellemet; hogy megismerjük azokat, amiket Isten ajándékozott nekünk.

Gyönyörű igevers! A Szent Szellemet kaptuk, a Szent Szellemet vettük. Miért? Hogy megismerjük azt, amit kaptunk. Ne csak mondjuk azt, hogy minden az enyém Krisztusban, miközben nem ismerem azt, hogy mi az a minden. Hogy abban a mindenben mi minden benne van. Ahogy a bűneinket eltörölte, úgy a betegségeinket is elhordozta. Ahogy a fájdalmainkat eltörölte, úgy a szegyenünket is elhordozta. Ez mind a miénk! Amikor az ember ezt tudja a fejében és mondja, darálja a megvállásait és jön a tünet és mond az orvos valamit és érez valami fájdalmat itt-ott, és elkeseredett, hogy jaj, pedig azt hittem, hogy ez működik nekem!

Miért van ez az emberben ez a kettősség? Mert ez a tudás csupán itt van a fejedben. Itt tudom, itt tudod, hogy hát meggyógyultál Jézus sebeivel, meg hát állítólag működni kellene, miért nem működik? Azért, mert ez a tudás a fejben van csupán, elmebeli, észbeli, intellektuális tudás, a betű ismerete. Egy fizikai ismeret, ami volt Péternek is. De ez kevés, mert eljön az idő, amikor Péter megtagadta Jézust, mert ez csupán az öt érzékszerv alapján való ismeret volt. Ha azért hiszünk benne, mert a pásztor azt mondta, mert a betű mondja, az egy dolog, de nem elég. Oda be kell kerülnie, kinyilatkoztatott tudásnak kell lennie. Ahogy az Ige mondja, Rhémává kell válnia, mert az írott Ige, a Logosz egy csodálatos dolog és erővel van felruházva és felkenve, de ennek élnie kell benned. Amikor él benned valami, akkor nem számít, bárki bármit mond, bármilyen tünet jön, még azt is kineveted. Mert él benned, mert valóságos benned az, hogy meggyógyultál. Valóságosan úgy tekintesz magadra, hogy én gyógyult vagyok. A bűntől megváltott vagyok, nem vagyok bűnös. Ha ez él benned, akkor ez erővel ruház föl téged, hatalommal ruház föl téged, mert ez a Szent Szellem kijelentése.

Nagyon nagy kár, hogy sok ember nem jut el idáig! Mondja a fejből, azt hiszi, hogy hitben van, nem megy el az orvoshoz és meghal. Mert azt hiszi, hogy hitben van, de nem hitben van, hanem önbecsapásban. Ez szomorú! Hány és hány testvérünket veszítettük így el, itt lehetnének közöttünk, de némelyiknek olyan kemény volt a feje, mint ez a pulpitus. Szeretjük őket és szerettük őket és talán most már odafentről azt mondják, hogy lehet, hogy másképp kellett volna gondolkoznom. Nincs baj azzal, hogy ha bármiféle dologgal szembesülsz a testben, az érzelmeidben, amit tenned kell, amit kutatnod kell, amit keresned kell, ami után vágyakoznod kell, hogy a szívedben legyen megértésed. Amikor ott tudod bent, hogy te tudod azt, hogy mit tudsz. Amikor tudod azt, hogy tudod azt, hogy tudod. Amikor semmi nem tud ebből téged kimozdítani, mert tudod azt, akárki bármit mondhat. Tudom azt, hogy Jézus él! Tudom azt, hogy Jézus feltámadt! Tudom azt, hogy az Ő sebeivel meggyógyultam! Nem a fejemben tudom, hanem a szívemben tudom. A szívemben tudom! A kettő között óriási különbség van!

Az egyik az, hogy Jézus, imádlak téged, meghalni is kész vagyok érted. Amikor jön a fájdalom, amikor jön a tünet, akkor az ember padló alatt van és megtagadja ezzel az ember időnként azt, ami a fejében hitt és csalódik. De amikor él benned, akkor nincs olyan, lehetetlen, hogy az Ige ne működjön. Lehetetlen, hogy Isten hazudjon! Lehetetlen, hogy Isten Igéje ne működjön! Nincs olyan a világegyetemben, nincs olyan az univerzumban, ami hatástalanítani tudná Isten kijelentett Igéjét benned, mert ez működik. Mindenkinek működik! Akkor nem működik, ha nem működtetjük jól. A hiba soha nem Isten készülékében van, hanem mindig nálunk van valahol. Nem úgy kell erre tekinteni, hogy hiba van, vagy elrontottam, vagy rossz vagyok, vagy nem vagyok elég jó, hanem úgy kell erre tekinteni, hogy én beljebb akarok menni, jobban meg akarom ismerni, éhesebb akarok

lenni az igazságra. Nem a szappanoperát akarom nézni, meg a sorozatokat, hanem az Igét akarom nézni és hallgatni és azzal akarok időt tölteni még többet.

Ez nem a törvény szava, hanem ez az ára a kenetnek. Ez az ára az erőnek! Ez az ára annak, hogy kijelentett Ige legyen benned. Az idő, amit minőségileg eltöltesz az Igével, a Vele való közösséggel. Az a 24 óra, ami neked van, a másinak is annyi van, meg nekem is. Mindenkinek ugyanannyi van! Isten látja és tudja, hogy milyen élethelyzetben vagy, hogy két óránként fel kell kelned a cse-csemőhöz és meg kell őt etetni, vagy 14 órát dolgozol, mint vállalkozó, vagy ilyen-olyan-amolyan élethelyzetben vagy, mindent tud rólad. Mindent ismer rólad! Tudja azt, hogy miben vagy, de a szívedet nézi, a szívedet vizsgálja. Az, hogy önmagában éhes vagy és szeretnél minél többet Tőle, nem elegendő. Valamit ebből a hitből el kell kezdeni cselekedni. Az a vágy, hogy éhes vagy rá, nem elegendő. Mert attól nem laksz jól, hogy éhes vagy. Attól laksz jól, hogy odamész a hűtőhöz, kinyitod, fogod a kolbászt és jó nagyot beleharapsz, vagy főzöl valamit. Kimész a tyúkudvarba és levágsz egy tyúkot. Nem repül bele a fazékba és nem lesz belőle pörkölt azért, mert te éhes vagy. Önmagában, hogy éhes vagy, egy jó dolog, de nem elegendő. Bár lennél még inkább éhesebb! Annyira legyél éhes, hogy végre elkezdjél tenni valamit, hogy keresd, hogy hol van az az enivaló. Bizony-bizony! Befejezem lassan, vagy gyorsan.

12. Mi pedig nem e világnak szellemét vettük, hanem az Istenből való Szellemet; hogy megismerjük azokat, amiket Isten ajándékozott nekünk.

Megismerjük azokat, amiket Isten ajándékozott nekünk! Ajándékozott milyen idő? Múlt idő! Ajándékozott! Nem ezután fogja odaajándékozni és könyörgök, hogy jaj, adjál nekem Istenem valamit, hanem Ő odaadta és a Szellem által tudjuk ezt megismerni, hogy mi ez, amit nekünk ajándékozott.

13. Ezeket prédikáljuk is, nem oly beszédekkel, melyekre emberi bölcsesség tanít, hanem amelyekre a Szent Szellem tanít; szellemiekhez szellemieket szabván.

Gyönyörű igevers! Rengeteg kiváló, Istent szerető prédikátor van Magyarországon is és az egész világon. Nagyon szeretik Istent, tisztelik Istent, imádják Istent, olyan prédikációt mondanak, ami mindenféle szempontból tökéletesen hangzik, de olyan száraz, mint egy kiégett lucernaföld. Emberi bölcsességek sokasága. Tudod, fel lehet olvasni az Igét és el lehet mondani az Igét és van annak ereje. Egész más úgy felolvasni, vagy elmondani az Igét úgy, hogy az Ige él benned, mert ez hoz erőt. Péter prédikációját, amit pünkösdkor mondott, bármelyikünk megtanulhatja, bármelyikünk felolvashatja bármelyik budapesti téren, nem? Ugyanúgy ugyanaz lesz az eredménye, mint Jeruzsálemben, hogy háromezer ember megtér, újjászületik?

Mi a különbség? Az Igét olvassuk. Ugyanazt mondjuk, amit ő, akkor mi a különbség? A Szellem ihletettsége és a kijelentés, ami Péterben akkor már ott volt és az erő, ami rajta volt. Ugyanezt csinálta Jézus is. Mi is ugyanazt mondjuk, mint amit Jézus mondott, de nem vagyunk még ott, hogy ugyanazokat az eredményeket érzük el. Ezen vagyunk, ezen dolgozunk, hogy ugyanazokat az eredményeket érzük el, de ehhez ugyanúgy kell ennek belülről jövőnek lennie, mint ahogy neki az volt és Péternek is az volt. Ó, Uram, Tied a dicsőség!

Az Efézus 4,30-at még szeretném felolvasni, és evvel zárom.

Efézus 4,30.

30. És meg ne szomorítsátok az Istennek Szent Szellemét, akivel meg lettetek pecsételve a megváltás napjára.

Talán majd legközelebb lesz erről kicsit bővebben szó, hogy mit jelent ez, mert a Szent Szellemről, mint személyről írja itt az Ige, hogy meg tud szomorodni, de ne essünk abba a hibába, hogy azt gondoljuk, hogy Ő úgy szomorodik meg, mint ahogy mi megszorodunk. Ő nem ember! Ahogy pénteken beszélgettünk erről a bibliakörön, ha te megszorodsz, akkor mit tudsz csinálni? Mint egy kisgyerek, bebújsz a sarokba és duzzogsz, hogy szomorú vagyok. A Szent Szellem nem így szomorú. Direkt nem fejezem be a gondolatot, hogy legyen nektek egy kis házi feladat a legközelebbi alkalomra, hogy elmélkedjetek dolgokon. Az ember szeretne nagyon-nagyon sok mindent elmondani, nagyon sok kijelentést átadni, ugyanakkor nagy igazság az, hogy nem lehet mindent készételként odatenni eléd, hogy neked csak meg kelljen enned, van olyan étel, amit neked kell

kiásni a földből, vagy kiszedni a hűtődből, vagy megfőzni a konyhában. El kell jutnia az embernek oda, ahol saját maga hall és kap Istentől. Amíg az ember kiskorú, addig az étel oda van téve elé anyukája, apukája részéről. Elég sokáig így van ez, éveken át. De akik itt vagytok, negyven-ötvenhatvan évesek és élnek még a szüleitek, nem mindig a szüleitek főznek rátok, hanem tudsz magadra főzni.

Ezzel az egyszerű hasonlattal mondom azt, hogy lehet sok mindent prédikálni, mondani, sok minden bölcsesség meg okosság elhangozhat itt, de ne mindent a prédikátortól akarjál megtudni, meg meghallani. Ne mindent István szívéből, tudásából akarjál kinyerni. Ne mindent az enyémből, vagy bárkiéből, hanem magától személyesen Istentől. És ebben segítünk mindannyian, akik itt szolgálunk feléd. Nem lehet kikerülni, de majd innen folytatjuk legközelebb. Dicsőség Istennek!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

AZ ÜDVÖSSÉG IMÁJA

*„Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról,
és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta
Őt a halálból, üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk
a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást
az üdvösségre.” (Róm. 10,9–10)*

**Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért.
Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én
megigazulásomért, a Biblia tanítása szerint.**

**Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!
Kérlek, Jézus, legyél az én Megváltóm!
Kérlek, Jézus, legyél az én Gyógyítóm!
Költözz a szívembe és teremts újjá engem!**

**Jézus, Te vagy az én Uram!
Jézus, Te vagy az én Megváltóm!
Jézus, Te vagy az én Gyógyítóm!**

**Meg vagyok váltva! Újjászülettem Krisztusban.
Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.
Köszönöm, Úr Jézus, az örök életet! Ámen.**

ELÉRHETŐSÉGEINK

POSTACÍM: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

TITKÁRSÁG: +36 (70) 428-4144 **ÚJ!**

E-MAIL: titkarsag.ksze@gmail.com **ÚJ!** (Kántor Ibolya)

SKYPE: kszetitkar • HONLAP: www.ksze.org

INTERNET RÁDIÓ: www.kszeradio.hu

YOUTUBE: KSzEVideo

ÚJSÁG SZERKESZTŐSÉG: oromhirado@gmail.com **ÚJ!**